

594.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 13 października 1936 r.

o sposobie opracowania planów zabudowania.

Na podstawie art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), zmienionego ustawą z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405), oraz na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 479) zarządzam co następuje:

I. OBJAŚNIENIA WSTĘPNE.

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), zmienionego ustawą z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405). Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

II. PRZEPISY OGÓLNE.

§ 2. Podstawą planu zabudowania ogólnego, jak i szczegółowego ma być program.

§ 3. (1) Program planu zabudowania ogólnego, a także planu szczegółowego, sporządzanego bez uprzedniego sporządzenia planu zabudowania ogólnego, ma zawierać:

- a) plan orientacyjny całego obszaru osiedla lub osiedli oraz terenów sąsiednich albo też odpowiedniej części osiedla lub osiedli i terenów do niej przyległych, a w przypadku sporządzania planu regionalnego (art. 8 ust. 2) — obszaru, którego ma on dotyczyć i terenów przyległych;
- b) plan sytuacyjny i wysokościowy całego obszaru osiedla lub osiedli albo odpowiedniej części tego obszaru, a w przypadku sporządzania planu regionalnego — obszaru, którego ma on dotyczyć, nawiązany do stanu istniejącego na sąsiednich terenach;
- c) dane o stanie obszaru, o którym mowa wyżej w pkt b);
- d) dane o ważniejszych zamierzeniach władz rządowych i samorządowych, dotyczących tego obszaru, jak również o ważniejszych zamierzeniach osób i instytucji prywatnych, o ile zamierzenia takie są znane organom, powołanym do sporządzenia planu zabudowania;
- e) szkicowy projekt planu zabudowania tego obszaru.

(2) Program szczegółowego planu zabudowania, sporządzanego na podstawie planu ogólnego, ma zawierać:

- a) plan sytuacyjny i wysokościowy osiedla albo odpowiedniej jego części;
- b) dane o stanie obszaru, który ma być objęty planem zabudowania, oraz terenów bezpośrednio przyległych;
- c) dane o ważniejszych zamierzeniach, wymienionych w ust. (1), pkt d), dotyczących obszaru, o którym mowa wyżej w pkt b);
- d) szkicowy projekt planu zabudowania tego obszaru.

(3) Dane, o których mowa wyżej w ust. (1), w pkt a), b) i c) i w ust. (2) w pkt a) i b), mają przedstawiać w miarę możliwości stan rzeczy współczesny okresowi sporządzania planu zabudowania, a dane, wyszczególnione w ust. (1) pkt c) i w ust. (2) pkt b), ponadto — poszczególne etapy dotychczasowego rozwoju odnośnego obszaru pod względem geograficznym, gospodarczym, technicznym i kulturalnym.

§ 4. Na podstawie programu planu zabudowania ustala się, jakiego rodzaju plan zabudowania ma być sporządzony — ogólny, czy szczegółowy, i określa się ściśle granice obszaru, który ma być planem objęty.

§ 5. (1) Plan zabudowania ma zawierać:

- a) plan sytuacyjny projektowanego zabudowania całego obszaru osiedla lub osiedli albo też odpowiedniej części tego obszaru, a w przypadku sporządzania planu regionalnego — obszaru odpowiadającego przepisom art. 8 ust. 2;
- b) poprzeczne przekroje arterii komunikacyjnych;
- c) podłużne przekroje arterii komunikacyjnych.

(2) Do planu zabudowania należy dołączyć:

- a) program planu zabudowania, określony wyżej w § 3;
- b) opis techniczny, objaśniający i uzasadniający założenia, przyjęte w planie zabudowania.

§ 6. W planie zabudowania mogą znaleźć wyraz tylko takie założenia, których realizowanie jest przewidywane w okresie najbliższych 30 lat, a z innych założeń tylko te, których potrzeba ustalenia w planie zabudowania da się niewątpliwie stwierdzić w chwili jego sporządzania.

III. PLAN ZABUDOWANIA OGÓLNY.

A. Części składowe programu.

§ 7. (1) Plan orientacyjny, określony w § 3 ust. (1) pkt a), należy opracować na mapie topograficznej w podziałce 1:25.000. Plan ten ma przedstawiać rysy geograficzne terenu (jak: jego rzeźbę, rzeki, kanały, jeziora, stawy, błota, torfowiska, piaski, ziemie uprawne, lasy, zagajniki), arterie i inne urządzenia komunikacyjne, obszary zabudowane i inne

dane o istniejącym stanie terenu, wreszcie granice obszarów, które ma objąć plan zabudowania, a także granice powiatów i gmin, jeśli znajdują się one na terenie, objętym planem orientacyjnym.

(2) W razie braku mapy topograficznej w podziałce 1:25.000 lub w przypadku sporządzania planu regionalnego plan orientacyjny można wykonać na mapie topograficznej w innej podziałce, jednak nie mniejszej niż 1:100.000.

§ 8. (1) Plan sytuacyjny i wysokościowy, przewidziany w § 3 ust. (1) pkt b), ma być odbitką pierwowzoru sytuacyjnego i wysokościowego, wykonanego przez organ rządowy lub biuro miernicze organu samorządowego lub też przez mierniczego przysięgłego.

(2) Podziałka tego planu ma wynosić od 1 : 2.000 do 1 : 5.000. Wybór podziałki we wskazanych wyżej granicach uzależnia się od ważności zagadnień, które plan zabudowania ma regulować. Wówczas gdy obszar jest niezabudowany lub mało zabudowany lub gdy sporządza się plan regionalny, plan sytuacyjny i wysokościowy można sporządzić w podziałce od 1 : 5.000 do 1 : 10.000.

(3) Dane wysokościowe należy przedstawiać w postaci warstwic, określających wysokość terenu co 0,5 m lub co 1 m — przy nieznacznych pochyleniach, i najwyżej co 5 m — przy pochyleniach znacznych. Ponadto na planie należy oznaczyć punkty stałe (repery), istniejące na terenie. Linie warstwic należy tak przedstawiać, aby nie zaciemniały rysunku i nie zakrywały linii, wskazujących granice nieruchomości, ulic itd.

(4) Plany sytuacyjne i wysokościowe można za zezwoleniem właściwej władzy (art. 33) zastąpić przez plany fotogrametryczne (plany rysunkowe, sporządzone na podstawie zdjęć lotniczych).

(5) W planach sytuacyjnych i wysokościowych, gdy pochylenia terenu nie przekraczają 1% lub gdy plany te sporządza się w podziałce 1:5.000 albo mniejszej, a także w planach fotogrametrycznych warstwic można zastąpić punktami wysokościowymi. Punkty te mają być podane: a) na istniejących głównych arteriach komunikacyjnych, b) na trasach projektowanych arterii komunikacyjnych, c) w miejscach działu wód i naturalnego ich odpływu, d) w innych ważniejszych miejscach — w taki sposób, aby dostatecznie orientowały w pochyleniach terenu i w odpływie wód.

§ 9. (1) Dane o stanie obszaru, jaki ma być objęty planem zabudowania (§ 3 ust. (1) pkt c), mają przedstawiać, zależnie od istniejących okoliczności:

- a) morfologiczne właściwości terenu;
- b) dopuszczalne jednostkowe obciążenie gruntu;
- c) warunki klimatyczne, a w szczególności kierunki i nasilenie wiatrów oraz stopień nasłonecznienia terenu;
- d) stan zwierciadła wód (najmniejszej, normalnej i wielkiej katastrofalnej), granice obszarów zalewowych oraz poziom wód gruntowych w najbardziej mokrych porach roku;

- e) warunki odpływu wód gruntowych, powierzchniowych, opadów atmosferycznych i wód zużytych;
- f) właściwości wód gruntowych oraz powierzchniowych — bieżących i stojących — pod względem fizycznym, chemicznym i bakteriologicznym;
- g) przydatność gleby dla uprawy różnego rodzaju roślin lub dla innych celów, rozmieszczenie obszarów uprawy leśnej, rolnej, ogrodniczej itp., a także warunki takiej uprawy;
- h) ilość mieszkańców i gęstość zaludnienia na obszarze osiedla lub osiedli i w poszczególnych częściach tego obszaru;
- i) rozmieszczenie obszarów budowlano-mieszkalniowych, urzędów i podkopów górniczych, ważniejszych zakładów przemysłowych i handlowych, cmentarzy, ważniejszych budynków i innych urządzeń użyteczności publicznej, dzielnic i budynków zabytkowych oraz sposób zabudowania poszczególnych obszarów budynkami mieszkalnymi i gospodarczymi — zwarty, grupowy, luźny, ogniotrwały, nieogniotrwały, ze wskazaniem ilości kondygnacji i gęstości zabudowania, a także wielkość terenów, zajętych przez wymienione wyżej urządzenia, oraz wielkość poszczególnych obszarów mieszkaniowych, zróżnicowanych w zależności od sposobu ich zabudowania i gęstości zaludnienia;
- j) rozmieszczenie i wielkość terenów i urządzeń, przeznaczonych na cele wypoczynkowe i wychowania fizycznego (parki, urządzenia sportowe, place do zabaw dziecięcych itp.);
- k) stan własności nieruchomości (Skarbu Państwa, gminy, fundacji, większej nieruchomości prywatnej);
 - l) warunki zaopatrywania w wodę do picia i dla celów gospodarczych;
- m) warunki zaopatrywania ludności we wszelkiego rodzaju produkty spożywcze, opałowe, budowlane, w światło, gaz, siłę napędową, urządzenia telefoniczne;
- n) powierzchnie, zajęte przez ważniejsze arterie i inne ważne urządzenia komunikacyjne (lotniska, stacje kolejowe i pozamiejskich linii tramwajowych i autobusowych), środki i warunki komunikacji, stopień największego jej natężenia na najważniejszych głównych arteriach;
- o) plany sytuacyjne, regulacji wód płynących, melioracji gruntów, obwałowania rzek, kanalizacji gminnej, wodociągu publicznego, ważniejszych istniejących urządzeń komunikacyjnych i innych, przeznaczonych do użytku publicznego, o ile takie urządzenia istnieją na obszarze, którego ma dotyczyć plan zabudowania lub na terenach, położonych w bezpośrednim sąsiedztwie tego obszaru.

(2) Dane powyższe należy przedstawiać dokładnie i jasno na planach o podziałce w miarę mo-

żności jednakowej i w sposób, umożliwiający łatwe zestawienie i porównywanie danych, a także wyciąganie z nich wniosków. Wówczas gdy przedstawienie danych na planach będzie niemożliwe ze względów technicznych, należy to uczynić w postaci opisowej lub tabel statystycznych.

§ 10. (1) Dane o ważniejszych zamierzeniach, przewidziane w § 3 ust. (1) pkt d), mają w miarę możliwości obejmować całokształt zagadnień gospodarczych, technicznych, zdrowotnych i kulturalnych, dotyczących przyszłego rozwoju obszaru osiedla lub osiedli albo części tego obszaru, a w przypadku sporządzenia planu regionalnego — obszaru, który ma być objęty tym planem.

(2) Gdy ważniejsze zamierzenia inwestycyjne, jak np. dotyczące wodociągu i kanalizacji, są już ujęte w postaci projektów, — wówczas należy projekty te dołączyć do danych, o których mowa w niniejszym paragrafie.

(3) Gdy plan zabudowania sporządza się dla uzdrowisk użyteczności publicznej lub miast, wydzielonych z powiatów, a nie ma projektów inwestycji wodociągowych i kanalizacyjnych, należy opracować i przedstawić projekty szkicowe głównych elementów tych inwestycji w takim zakresie, aby dały dostateczną podstawę do zorientowania się w zasadniczych możliwościach i w sposobie skanalizowania i zaopatrzenia w wodę obszaru, który ma być objęty planem zabudowania.

§ 11. (1) Szkicowy projekt planu zabudowania, przewidziany w § 3 ust. (1) pkt e), ma być opracowany na planach sytuacyjnych i wysokościowych w podziałce od 1 : 5.000 do 1 : 10.000 lub na planach fotogrametrycznych w tej samej podziałce lub wreszcie na fotoplanach w podziałce od 1 : 5.000 do 1 : 10.000, a także metodą opisową, i ma przedstawiać w ogólnych zarysach:

- a) przypuszczalny rozwój osiedla lub osiedli pod względem terytorialnym, gospodarczym i zaludnienia;
- b) granice obszarów, które powinien objąć plan zabudowania;
- c) przybliżony podział tych obszarów na części pod względem użytkowania, zgodnie z art. 10 pkt 1);
- d) przybliżony podział na strefy obszarów, przeznaczanych na cele budowlane w myśl zasad art. 10 pkt 2), ze wskazaniem przewidywanej gęstości zaludnienia;
- e) przybliżone okresy, w których założenia, przyjęte w szkicowym projekcie planu zabudowania, będą zrealizowane;
- f) orientacyjne dane co do sposobu sfinansowania realizacji wspomnianych założeń.

(2) W szkicowym projekcie należy uwzględnić ważniejsze zamierzenia, o których mowa w § 3 ust. (1) pkt d).

B. Części składowe planu zabudowania.

§ 12. (1) Plan sytuacyjny projektowanego zabudowania, określony w § 5 ust. (1) pkt a), ma być

wykonany w postaci jednego lub większej ilości elaboratów na planie sytuacyjnym i wysokościowym stanu istniejącego (§ 8) i ma regulować w miarę potrzeby kwestie, wyszczególnione w art. 10.

(2) Na planie, wymienionym w poprzednim ustępie, należy oznaczyć:

- a) linie regulacyjne, przewidziane w art. 10 pkt 1);
- b) strefy budowlane, przewidziane w art. 10 pkt 2), wyrażone graficznie i opisowo, ze wskazaniem dopuszczalnej ilości kondygnacji, wysokości i sposobu zabudowania (zwartego, grupowego, luźnego, mieszanego, ogniotrwałego, nieogniotrwałego) oraz największego dopuszczalnego stosunku powierzchni, jaką wolno zabudować na działce budowlanej do jej całkowitej powierzchni;
- c) projektowaną szerokość arterii komunikacyjnych, przewidzianych w planie (odległość między liniami regulacyjnymi ulic i placów);
- d) nazwy lub numery arterii komunikacyjnych;
- e) nawiązanie graficzne lub cyfrowe linii regulacyjnych do punktów stałych, istniejących na terenie i oznaczonych na planie sytuacyjnym (§ 8), a także odległość linii regulacyjnych, odgraniczających obszary, przeznaczone na cele, przewidziane w art. 10 pkt 1) lit. b, c, d, e, f, g oraz strefy budowlane od linii regulacyjnych ulic lub od granic nieruchomości;
- f) w razie potrzeby -- inne istotne szczegóły planu zabudowania.

§ 13. (1) Przewidziane w § 5 ust. (1) pkt b) poprzeczne przekroje arterii komunikacyjnych, projektowanych i tych spośród istniejących, które mają ulec zmianie lub których pokazanie jest niezbędne dla wyjaśnienia założeń, przyjętych w planie, mają przedstawiać w podziałce 1 : 100 lub 1 : 200 wszystkie typy projektowanych arterii.

(2) Na poszczególnych przekrojach poprzecznych należy oznaczać w sposób graficzny:

- a) przecięcie osi ulicznych i linii regulacyjnych oraz powierzchni projektowanych nawierzchni jezdni, chodników i innych ważniejszych urządzeń z powierzchnią przekroju, a także projektowane wymiary jezdni, chodników i pasm zieleni ulicznej;
 - b) istniejące i projektowane zadrzewienie;
 - c) rozmieszczenie torów kolejowych;
 - d) przybliżone położenie ważniejszych istniejących, bądź projektowanych przewodów wodociągowych, kanalizacyjnych i innych ważniejszych urządzeń podziemnych i nadziemnych.
- (3) Oprócz oznaczenia danych, wyszczególnionych w poprzednim ustępie, na przekrojach należy:
- a) opisać rodzaj nawierzchni jezdni i chodników, przewidziany dla poszczególnych typów ulic lub placów;
 - b) wskazać poziom terenu w miejscach szczególnie charakterystycznych, o ile zachodzą

duże różnice pomiędzy poziomem projektowanej nawierzchni jezdni i chodników a istniejącym poziomem terenu lub też, gdy tego wymagają inne specjalne warunki miejscowe.

§ 14. (1) Przewidziane w § 5 ust. (1) pkt c) podłużne przekroje arterii komunikacyjnych, określonych w poprzednim paragrafie, należy wykonywać w podziałce długości, przyjętej dla planu sytuacyjnego (§ 12) i w podziałce wysokości dziesięciokrotnie większej.

(2) Przekroje, opisane w poprzednim ustępie, mają przedstawiać rzędne terenu i niwelety nawierzchni w miejscu osi ulicznych, odniesione do poziomu punktu stałego, a także oznaczenie w procentach pochyleń tej niwelety.

(3) Za zgodą właściwej władzy (art. 33) można nie przedstawiać podłużnych przekrojów arterii komunikacyjnych, gdy ich pochylenia podłużne wynoszą mniej niż 3%.

IV. SZCZEGÓŁOWY PLAN ZABUDOWANIA, SPORZĄDZANY DLA CAŁEGO OSIEDLA LUB ZNA CZNEJ JEJEGO CZĘŚCI BEZ UPZEDNIEGO SPORZĄDZENIA PLANU OGÓLNEGO.

A. Części składowe programu planu zabudowania.

§ 15. Części składowe, wyszczególnione w § 3 ust. (1) pkt a), c), d) i e), mają odpowiednio czynić zadość przepisom §§ 7, 9, 10 i 11.

§ 16. (1) Plan sytuacyjny i wysokościowy, przewidziany w § 3 ust. (1) pkt b), ma być wykonany w podziałce nie mniejszej niż 1 : 2880, i ma odpowiadać przepisom § 8 ust. (1), (3) i (5).

(2) Jeżeli plan zabudowania -- poza uregulowaniem kwestii, wyszczególnionych w art. 10 -- ma ustalić jedynie frontowe i tylne linie zabudowania głównych arterii komunikacyjnych (art. 11 pkt b) i d), wówczas plany sytuacyjne, o których mowa w ust. (1), można wykonywać w podziałce od 1 : 2880 do 1 : 5000.

B. Części składowe planu zabudowania.

§ 17. (1) Plan sytuacyjny projektowanego zabudowania, przewidziany w § 5 ust. (1) pkt a), ma być wykonany w postaci jednego lub większej ilości elaboratów na planie sytuacyjnym i wysokościowym stanu istniejącego (§ 16) i ma regulować w miarę potrzeby kwestie, wyszczególnione w art. 10 i 11.

(2) Na planie, wymienionym w poprzednim ustępie należy oznaczyć:

- a) linie regulacyjne, przewidziane w art. 10 pkt (1);
- b) linie regulacyjne, przewidziane w art. 11 pkt a);
- c) projektowaną szerokość arterii komunikacyjnych, przewidzianych w planie (odległość między liniami regulacyjnymi ulic i placów) oraz ich nazwy lub numery;

- d) projektowane osie arterii komunikacyjnych, środki i promienie łuków tych osi, lecz tylko na planie sporządzonym w podziałce nie mniejszej niż 1 : 2880 (§ 16 ust. 1);
- e) nawiązanie graficzne lub cyfrowe linii regulacyjnych do punktów stałych, istniejących na terenie i oznaczonych na planie sytuacyjnym (§ 16), a także odległości linii regulacyjnych, odgraniczających obszary, przeznaczone na cele, przewidziane w art. 10 pkt 1) lit. b, c, d, e, f, g, oraz na strefy budowlane, od linii regulacyjnych ulic lub granic nieruchomości;
- f) projektowane linie zabudowania — frontowe i tylne, a także inne linie, określające sposób zabudowania bloków i działek (wewnętrzne linie zabudowania);
- g) odległości frontowych linii zabudowania od linii regulacyjnych ulic oraz odległości pomiędzy liniami, określającymi sposób zabudowania (liniami zabudowania frontowymi, tylnymi i wewnętrznymi);
- h) strefy budowlane, przewidziane w art. 10 pkt 2), przedstawione zgodnie z wymaganiami § 12 ust. (2) pkt b), i w razie potrzeby inne dane, określające sposób zabudowania (art. 11 pkt d), wyrażone graficznie i opisowo;
- i) numerację bloków budowlanych;
- k) w razie potrzeby inne istotne szczegóły planu.

§ 18. (1) Poprzeczne przekroje arterii komunikacyjnych, przewidziane w § 5 ust. (1) pkt b), mają być wykonane w sposób, opisany w § 13, mają przedstawiać przecięcia frontowych linii zabudowania z płaszczyznami przekrojów, wysokość projektowanego zabudowania, ilość kondygnacji, a ponadto — gdy plan zabudowania sporządza się w podziałce nie mniejszej niż 1 : 2880 (§ 16 ust. 1) — przedstawiać w miarę potrzeby gabaryty (art. 11 pkt d), określające zarysy brył budynków i ogrodzeń oraz ich poszczególnych części (np. poziomy dolnych i górnych krawędzi otworów okiennych, odniesione do poziomu stałego lub do poziomu nawierzchni jezdni lub chodnika, kąty nachylenia dachów do płaszczyzny poziomu) i inne dane, dotyczące sposobu zabudowania.

(2) W razie, gdy przedstawianie gabarytu na przekrojach arterii komunikacyjnych nasuwa znaczne trudności, można go podać jako osobny rysunek, odnosząc umieszczone na nim dane cyfrowe do poziomu stałego lub do poziomu sąsiadujących części arterii komunikacyjnych.

§ 19. (1) Podłużne przekroje arterii komunikacyjnych, przewidziane w § 5 ust. (1) pkt c), należy wykonywać w sposób, opisany w § 14, a ponadto przedstawiać na nich w miarę potrzeby gabaryty w sposób, określony w § 18 ust. (1).

(2) Gabaryty, o których mowa w ustępie poprzednim, wobec niejednorodności podziałek poziomej i pionowej w przekrojach podłużnych i małej skali tych przekrojów, w zasadzie powinny być przedsta-

wiane w postaci oddzielnych rysunków w zestawieniu z odpowiednimi przekrojami podłużnymi arterii.

(3) Za zgodą właściwej władzy (art. 33) można nie przedstawiać podłużnych przekrojów arterii komunikacyjnych, gdy ich pochylenia podłużne wynoszą mniej niż 3%, i gdy nie przedstawia się gabarytów (ust. (1) i (2) niniejszego paragrafu).

V. SZCZEGÓŁOWY PLAN ZABUDOWANIA, SPORZĄDZANY BEZ UPRZEDNIEGO SPORZĄDZENIA PLANU OGÓLNEGO A OBEJMUJĄCY NIEZNACZNĄ CZĘŚĆ OSIEDLA.

A. Części składowe programu planu zabudowania.

§ 20. (1) Plan orientacyjny, przewidziany w § 3 ust. (1) pkt a), ma być wykonany w sposób, opisany w § 7.

(2) Na planie orientacyjnym należy oznaczać granice części osiedla, którą ma objąć plan zabudowania, a także granice powiatów i gmin, jeśli znajdują się one na terenie objętym planem orientacyjnym.

§ 21. (1) Plan sytuacyjny i wysokościowy, przewidziany w § 3 ust. (1) pkt b), ma być wykonany w podziałce nie mniejszej niż 1 : 1000, i ma czynić zadość przepisom § 8 ust. (1), (3) i (5).

(2) W razie, gdy osiedle posiada dawniej wykonane szczegółowe plany sytuacyjne i wysokościowe w podziałce innej, lecz nie mniejszej niż 1 : 2880, dopuszczalne jest przedstawianie takich planów.

§ 22. Dane o stanie obszaru, dla którego sporządza się plan zabudowania, przewidziane w § 3 ust. (1) pkt c), i dane o ważniejszych zamierzeniach, dotyczących tego obszaru, określone w § 3 ust. (1) pkt d), mają czynić zadość przepisom § 9 i § 10.

§ 23. Szkicowy projekt planu zabudowania, przewidziany w § 3 ust. (1) pkt e), ma czynić zadość przepisom § 11.

B. Części składowe planu zabudowania.

§ 24. (1) Plan sytuacyjny projektowanego zabudowania, przewidziany w § 5 ust. (1) pkt a), ma być wykonany na planie sytuacyjnym i wysokościowym stanu istniejącego, opisanym w § 21, i ma regulować w miarę potrzeby kwestie, wyszczególnione w art. 11.

(2) Na planie, wymienionym w poprzednim ustępie, należy oznaczyć:

- a) linie regulacyjne, przewidziane w art. 11 pkt a);
- b) projektowaną szerokość arterii komunikacyjnych, przewidzianych w planie (odległość między liniami regulacyjnymi ulic i placów), oraz ich nazwy lub numery;
- c) projektowane osie arterii komunikacyjnych, środki i promienie łuków tych osi;
- d) projektowane linie zabudowania frontowe i tylne;

- e) inne linie, określające sposób zabudowania bloków i działek (wewnętrzne linie zabudowania);
- f) nawiązanie graficzne lub cyfrowe linii regulacyjnych ulic do punktów stałych, istniejących na terenie i oznaczonych na planie sytuacyjnym (§ 21), oraz odległości frontowych linii zabudowania od linii regulacyjnych ulic, a także odległości pomiędzy liniami, określającymi granice zabudowania (liniami zabudowania frontowymi, tylnymi i wewnętrznymi);
- g) inne dane, określające sposób zabudowania, graficznie i opisowo (art. 11 pkt d);
- h) numerację bloków budowlanych;
- i) w razie potrzeby, inne istotne szczegóły planu.

§ 25. (1) Poprzeczne przekroje arterii komunikacyjnych, przewidziane w § 5 ust. (1) pkt b), mają czynić zadość przepisom § 18.

(2) Podłużne przekroje arterii komunikacyjnych, przewidziane w § 5 ust. (1) pkt c), mają czynić zadość § 19.

VI. SZCZEGÓŁOWY PLAN ZABUDOWANIA, SPORZĄDZANY NA PODSTAWIE PRAWOMOCNEGO PLANU OGÓLNEGO.

A. Części składowe programu planu zabudowania.

§ 26. Części składowe programu planu zabudowania, przewidziane w § 3 ust. (2) pkt a), b), c) i d), należy wykonać zgodnie z §§ 21, 22 i 23, lecz tylko w zakresie, nie objętym przez ogólny plan zabudowania.

B. Części składowe planu zabudowania.

§ 27. Plan sytuacyjny projektowanego zabudowania, przewidziany w § 5 ust. (1) pkt a), ma być wykonany zgodnie z prawomocnym planem zabudowania ogólnym i odtwarzać dane, zawarte w tym planie. Poza tym części składowe planu zabudowania należy wykonać zgodnie z §§ 24 i 25.

VII. OPIS TECHNICZNY PLANU ZABUDOWANIA.

§ 28. Opis techniczny planu zabudowania, przewidziany w § 5 ust. (2) pkt b), ma przedstawiać:

- a) opis założeń, przyjętych w planie zabudowania, wykaz przybliżonych powierzchni poszczególnych obszarów, przeznaczonych na różne cele i na różne strefy budowlane, dane dotyczące stosunku procentowego powierzchni tych obszarów i stref do powierzchni całego obszaru, objętego planem zabudowania, dane, dotyczące przewidywanej kolejności zabudowania tego obszaru oraz przewidywanej ilości mieszkańców

i gęstości zaludnienia jego poszczególnych części;

- b) uzasadnienie celowości założeń, przyjętych w planie;
- c) dane, dotyczące przewidywanej kolejności realizacji urządzeń użyteczności publicznej;
- d) orientacyjne dane co do sposobu sfinansowania realizacji urządzeń, o których mowa wyżej w punkcie c).

VIII. ZNAKOWANIE I FORMA PLANÓW.

§ 29. (1) Linie regulacyjne (art. 10 pkt 1 i art. 11 pkt a) i linie zabudowania (art. 11 pkt b i d) na planach sytuacyjnych projektowanego zabudowania (§ 5 ust. (1) lit. a) należy oznaczać cienką linią przerywaną o dowolnej barwie lub cienką linią ciągłą — cynobrem.

(2) Linii regulacyjnych i linii zabudowania, wspomnianych w ust. (1), nie należy oznaczać w tych miejscach planu, gdzie te linie zlewają się z liniami, określającymi granice istniejących parcel, zabudowań i innych urządzeń.

§ 30. Powierzchnie, ograniczone liniami regulacyjnymi i oznaczające obszary, przeznaczone w ogólnym planie zabudowania na cele, wyszczególnione w art. 10 pkt 1) lit. b, c, d, e, f, g, powierzchnie, ograniczone liniami zabudowania i oznaczające obszary, przeznaczone w szczegółowym planie zabudowania do zabudowania, wreszcie powierzchnie poza liniami zabudowania w blokach budowlanych — należy pokrywać przezroczystymi farbami wodnymi (akwarelą) w różnych barwach i o różnym ich natężeniu.

§ 31. Dane, zawarte w programie, planie zabudowania i w opisie technicznym, oraz wszelkie zmiany, wprowadzane w czasie sporządzania i zatwierdzania tego planu, mają być przedstawiane dokładnie i wyraźnie, w sposób wyczerpujący temat, umożliwiający niewątpliwe odróżnienie stanu istniejącego od projektowanych założeń, a także jednych projektowanych założeń od drugich.

§ 32. Wszystkie składowe części programu, planu zabudowania i opisu technicznego należy wykonywać na trwałym papierze, trwałą techniką graficzną, a części składowe planu zabudowania (§ 5 ust. (1)) naklejać na płótno lub na inny trwały materiał.

§ 33. (1) Formaty części opisowych i tablic statystycznych mają odpowiadać normom, przyjętym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

(2) Plany sytuacyjne projektowanego zabudowania (§ 5 ust. (1) pkt a) należy wykonywać na planach, ujętych w formacie rysunku o wymiarach 500 mm × 625 mm, z marginesami od 10 do 107,5 mm od krótszej strony formatu i od 10 do 47 mm od strony dłuższej. Warunki te nie obowiązują wówczas, gdy plany sytuacyjne projektowanego zabudowania spo-

rządza się na planach pomiarowych, wykonanych w formatach o innych wymiarach. Jeden egzemplarz planu sytuacyjnego projektowanego zabudowania należy przedstawić w taki sposób, aby można było szczególnie części rysunku zestawiać bezpośrednio i aby w częściach formatów, nie przeznaczonych do bezpośredniego zestawienia, pozostawały wspomniane wyżej marginesy.

(3) Plany sytuacyjne projektowanego zabudowania, obejmujące nieznaczną część osiedla (§§ 24 i 27), można przedstawiać w złączonych ze sobą formatach o wymiarach 210 mm × 297 mm.

(4) Przekroje ulic należy przedstawiać w formatach, określonych w ustępie poprzednim (3), albo — jeżeli na to pozwoli miejsce — bezpośrednio na planach sytuacyjnych, opisanych w ust. (2) niniejszego paragrafu.

§ 34. (1) Wszystkie części składowe programu, planu zabudowania i opisu technicznego, z wyjątkiem części, wymienionych w § 3 ust. (1) pkt c), d) i e) i ust. (2) pkt b), c) i d), należy przedstawiać do zatwierdzenia w 3 jednakowych egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest do przechowywania w aktach władzy, zatwierdzającej plan (art. 33).

(2) Części składowe programu, wymienione w § 3 ust. (1) pkt c), d) i e) i ust. (2) pkt b), c) i d), można przedstawiać w jednym egzemplarzu.

(3) Programy, plany zabudowania i opisy techniczne należy przysyłać w tekach z trwałego materiału, zaopatrzonych na zewnętrznej stronie w nazwę miejscowości, której dotyczy plan zabudowania, a na wewnętrznej — w wykaz zawartości teki.

IX. ADNOTACJE NA PLANACH.

§ 35. (1) Na wszystkich składowych częściach programu, planu zabudowania i opisu technicznego należy umieszczać adnotację, stwierdzającą, że zostały one sporządzone przez organ do tego powołany (art. 21 lub 23).

(2) Na planach zabudowania ponadto należy umieszczać adnotacje wspomnianego wyżej organu, stwierdzające, że plany zabudowania nie są sprzeczne z planami istniejących lub projektowanych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych lub z zamierzeniami, dotyczącymi tych urządzeń.

(3) Na planach sytuacyjnych i wysokościowych (§ 3 ust. (1) pkt b) i ust. (2) pkt a) należy umieszczać adnotacje, stwierdzające, że plany te zostały sporządzone przez organ rządowy lub biuro miernicze organu samorządowego lub przez mierniczego przysięgłego.

(4) Na wszystkich składowych częściach programu, planu zabudowania i opisu technicznego należy uwidaczniać: datę wykonania odnośnej części, podpis wykonawcy, pieczęć urzędu sporządzającego plan, podziałkę, objaśnienie przyjętych znaków i barw, a na planach sytuacyjnych ponadto — kierunek południka.

(5) Na wszystkich częściach składowych planu zabudowania (§ 5 ust. (1)) należy umieszczać:

a) datę i treść uchwały organu stanowiącego (art. 29);

b) datę i treść decyzji zatwierdzającej (art. 33).

(6) Adnotacje, wspomniane w poprzednich dwu ustępach, mają być podpisane w sposób właściwy przez odnośne władze.

X. PRZEPISY KONCOWE.

§ 36. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 23 kwietnia 1930 r. o sposobie opracowania planów zabudowania (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 362).

(3) W przypadkach, gdy o przystąpieniu do sporządzenia planów zabudowania zostało ogłoszone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, plany te mogą być opracowane na podstawie przepisów dotychczasowych.

(4) Przepisy o sposobie wykonywania planów zabudowania, sporządzanych w związku z przebudową ustroju rolnego (art. 21 pkt c) i art. 38 ustęp ostatni) będą wydane osobno.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Sładkowski*